02/07/2019

“Ή να πεθάνεις στον αγώνα ή με το Θεό να νικήσεις”

/ Αγιορείτικα

Γέροντας Ιωσήφ Ησυχαστής († 1959)

Και τώρα που νικήθηκες και έπεσες μία φορά να είσαι άγρυπνος στο εξής σε αυτό το πάθος. Διότι ο πειρασμός πάντοτε στέκει πλάϊ σου· και σ’ όποιον πόλεμο νικήθηκε μία φορά -και εκατό χρόνια να περάσουν- μόλις έλθει ο άνθρωπος σ’ εκείνο το πράγμα, που νικήθηκε την πρώτη φορά, αμέσως τον ρίχνει και πάλι.

Γι’ αυτό λέω σε σένα και σ’ όλους τους αδελφούς, ότι σε κάθε πόλεμο του εχθρού πρέπει να βγεις νικητής. Ή να πεθάνεις στον αγώνα· ή με το Θεό να νικήσεις. Άλλος δρόμος δεν υπάρχει.

Σε καιρό πειρασμού μη αφήνεις τη θέση σου· μη λιποτακτήσεις· μη θελήσεις να δείξεις του άλλου το σφάλμα· μη ζητήσεις το δίκαιο· αλλά σιωπώντας μέχρι θανάτου να περάσεις τον πειρασμόν και την ταραχή.

Και, αφού περάσει ο πειρασμός και γίνει τέλεια ειρήνη – είτε Γέροντας είσαι, είτε υποτακτικός- τότε δείξε χωρίς πάθος τη ζημία και την ωφέλεια. Και έτσι οικοδομείται η αρετή.

Όλοι οι πειρασμοί και οι θλίψεις θέλουν υπομονή, και αυτή είναι η νίκη τους. Σημείωσε τα ονόματα όσων υπέμειναν έως θανάτου σε καιρό πειρασμού, που γίνεται στο στόμα το σάλιο τους αίμα για να μη μιλήσουν. Αυτούς να τους έχεις σε μεγάλη ευλάβεια και να τους τιμάς ως Μάρτυρες, ως Ομολογητές. Αυτούς, εγώ αγαπώ, και γι’ αυτούς οφείλω να χύνω κάθε ημέρα και την τελευταία ρανίδα μου έν αγάπη Χριστού. Διότι τον βλέπεις ότι υπομένοντας προτιμά μύριους θανάτους, παρά να βγάλει από το στόμα του λόγο ψυχρό. Και, όταν τον πνίγουν οι άνθρωποι, τον πνίγει το δίκαιο, τον πνίγει και ο εσωτερικός λογισμός· και αυτός μαχόμενος ατονεί και πέφτει σαν νεκρός· και συνεχίζει να μάχεται νοερά με τον πειρασμόν και παίρνει όλα τα βάρη επάνω του πονώντας και στενάζοντας ως φταίχτης.

Λοιπόν τίποτε άλλο δεν επιθυμώ και τόσο πολύ αγαπώ, όσο να ακούω ότι κάνετε υπομονή στους πειρασμούς.

Επειδή ο Θεός, ως Ον αυτοδόξαστο, δεν χρειάζεται την εργασία του ανθρώπου. Χαίρεται όμως και αγαπά, όταν για την αγάπη Του μαρτυρούμε και πάσχουμε. Γι’ αυτό και μας στεφανώνει ως αθλητές, μας χαρίζει πλούσια τη χάρη Του.

Ήθελα να κάνω τρεις λόγους, ή και βιβλία, που το ένα να περιέχει μόνον αυτό: Ότι ο άνθρωπος είναι μηδέν· και διαρκώς να φωνάζω ότι είμαι μηδέν. Το άλλο να γράφει: Ότι σε όλα είναι ο Θεός αυτοδόξαστος. Και το τρίτο: Να έχεις σε όλα υπομονή μέχρι θανάτου. Κι αν είσαι νέος, κι αν γέρασες, κι αν αγωνίσθηκες πολλά

χρόνια, εάν δεν κάνεις υπομονή μέχρι να βγει η ψυχή σου, σαν κουρέλι θεωρούνται τα έργα σου ενώπιον του Θεού,

Λοιπόν γνώριζε τον εαυτό σου ότι είσαι μηδέν. Αυτή είναι η ύπαρξή σου· μηδέν. Η καταγωγή σου είναι ο πηλός, και η ζωτική δύναμή σου είναι η πνοή του Θεού. Όλα λοιπόν είναι του Θεού. Γνώριζε τον εαυτό σου ότι είσαι μηδέν και έχε υπομονή στους πειρασμούς, για να απαλλαγείς απ' αυτούς, και να γίνεις θεός κατά χάριν· γιατί είσαι η πνοή, το εμφύσημα του Θεού.

(Γέροντος Ιωσήφ, «Έκφρασις Μοναχικής Εμπειρίας», εκδ. Ι.Μ.Φιλοθέου, Άγ. Όρος, σ. 119-121- απόσπασμα σε νεοελληνική απόδοση.)